

Extrémní mikrostanoviště

RNDr. Martin Culek, Ph.D.

Význam extrémních mikrostanovišť

- Biodiverzita v jakékoliv krajině není rovnoměrně rozložena
- Často se řada druhů nachází na relativně malém prostoru a v širokém okolí již nikoliv.
- Příčina: 1. jde o zbytek rozsáhlých populací destruovaných vlivem člověka – to neřešíme
- 2. druhy se vyskytují na malé lokalitě, protože jen zde jsou pro ni příznivé přírodní podmínky – o tom je tato přednáška
- Jde o to uvědomit si tato mikrostanoviště a často i potřebu jejich ochrany.

Mikrostanoviště souvisí s:

- Geodiverzitou:
- 1) maloplošným výskytem chemicky či fyzikálně extrémních hornin - např. hadce, vápence + zříceniny hradů, písková duna, křemence, rašeliny, slaniska ...
- 2) extrémními (výjimečnými) tvary georeliéfu - vysoké skály, ústí jeskyní, otevřené propasti, hluboké skalní trhliny, podzemní prostory, rokle či strže, lidské stavby ...
- Hydrodiverzitou:
- 1) maloplošné vodní útvary v krajině obvykle vzácné: studánky a pramenné stružky, vyvěračky, vodopády a peřeje, hluboké tůně ... ale i laviny, lavinové dráhy a akumulace
- 2) vodní útvary fyzikálně či chemicky velmi odlišné od ostatních vod: krasové vyvěračky (přesycení hydroxidem vápenatým), minerální prameny (chemismus a/nebo teplota), vysýchavé slané tůně, rašelinná jezírka

Klimadiverzitou:

- 1) odlišné teploty - teplý/studený vzduch vystupující ze skalních trhlin, jeskyní, extrémní inverzní polohy – dna otevřených propastí, závrtů, stinná úpatí skal, balvaniště, jižně a severně orientované stěny a srázy
- 2) odlišné vlhkostí – souvisí částečně s předchozím + místa s dlouhým výskytem sněhu – i vliv na teplotu (zkrácení veget. období). Výsušné plochy skal.
- 3) odlišné silnými větry – vrcholy hor (vrcholový fenomén)
- 4) odlišné nedostatkem světla – viz skalní trhliny, propasti, jeskyně, severní úpatí skal
- Výjimečnými biotickými útvary: husté keře nad hranicí lesa, padlé kmeny, akumulace naplaveného biologického materiálu ...
- Samozřejmě se tyto složky vzájemně podmiňují, např. skály či jeskyně ovlivňují klimadiverzitu i hydrodiverzitu.

Horní hranice lesa ve střední Evropě (přibližné hodnoty)

- Harz (Brocken 1142 m) – 1050 m
- Záp. Krkonoše (Sněžka 1602 m) – 1250 m
- Jeseníky (Praděd 1491 m) – 1330 m
- Šumava SZ (Velký Javor 1457 m) – 1300 m
- Šumava JV (Plechý 1378 m) – nad 1400 m
- Vysoké Tatry (Gerlach 2655 m) – 1400-1600 m*
- Severní Alpy (2500 m) – 1600 m
- Centrální Alpy (Engaden)(4000 m) – 2100 m*
- Jižní Alpy (3000 m) – 2000 m*

7. Vegetační stupeň – horní hranice lesa – mozaika lesa a bezlesí, časté skály neporostlé lesem

Vrcholový fenomén + Anemoorografický systém

Důsledek anemo-orografického systému – závěje,
laviny. Červená hora.

Polykormony smrku nad hranicí lesa - Keprník

Smrky zničené velkou vrstvou sněhu

Uvnitř smrkových polykormonů nad hranicí lesa vznikají podmínky pro růst lesních druhů (stín) – sedmikvítek evropský

V závětří kleče roste vysoko nad hranicí lesa smrk a je bohaté bylinné patro – teplo v závětří, akumulace živin

Vítr - Sněhová pole

**Na hřbítcích beze
sněhu roste koniklec
bílý alpský**

**Větrem vyvátá deprese na
hřbetu hory umožňuje
existenci skalních druhů**

**Extrémně výsušné podmínky na hraně
drnu umožňují existenci suchomilných
druhů**

Větrem obnažovaný skalní povrch na travnatém hřbetu

Extrémně vyfoukávaná místa: Polštářová vegetace
– mydlice nejmenší, vítr odstraňuje půdu pro konkurenci

A v mydlici vzniká půda
pro další rostliny

Plazivá vrba *Salix serphyllifolia* je vysoká do 1,5 cm,
roste jen tam, kde nemůže růst jiná vegetace – vítr
(Korutanské Alpy)

Korutanské Alpy – sněhová pole – jedině v jejich okolí je
dost vody po celý rok

A sněhová pole způsobují hnití kosodřeviny, čímž se uvolní místo pro vzácné bylinky

Mikrostanoviště u závěje – zpoždění fenofází, jiné druhy

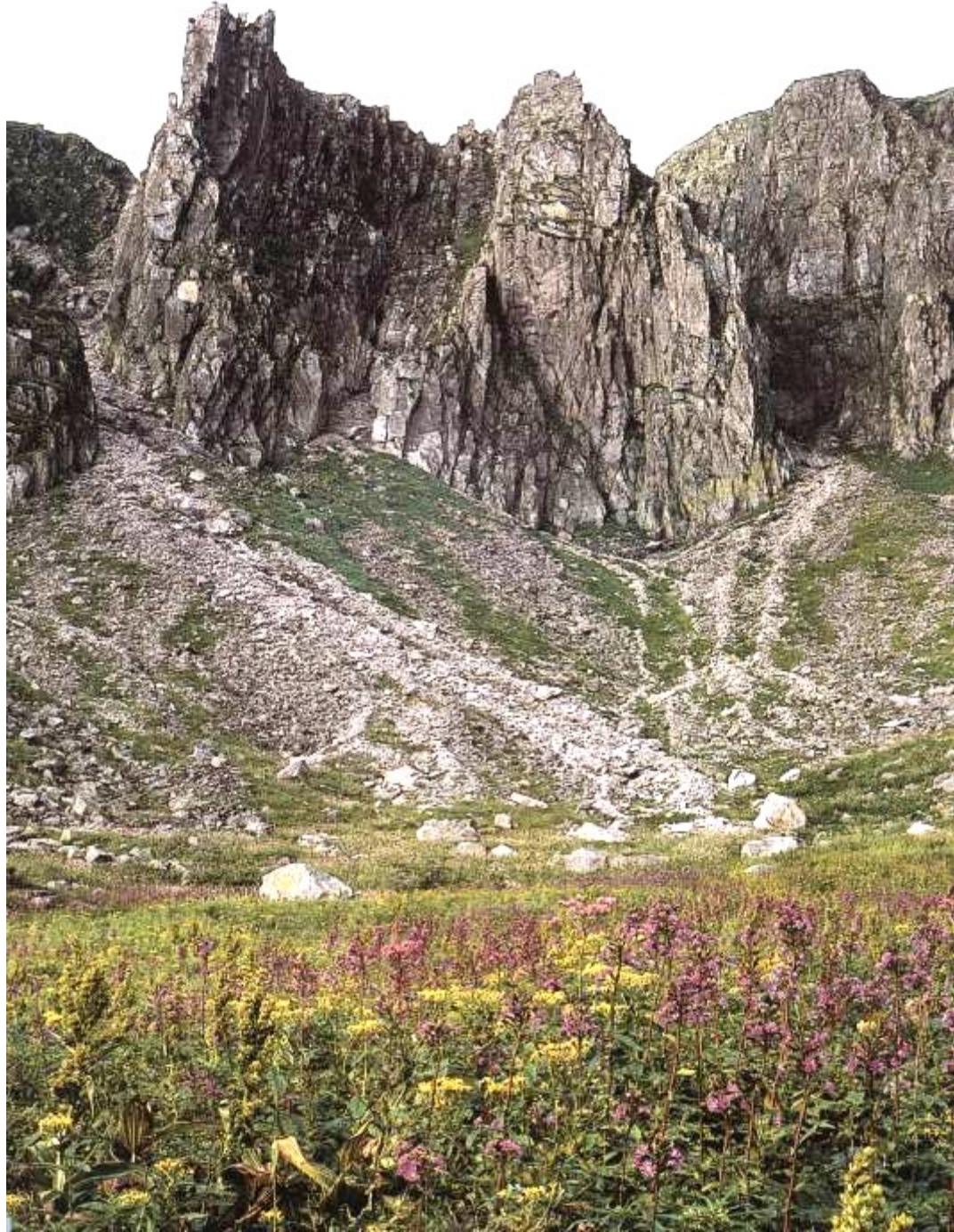
Např. protěž nízká

ledovcový kar

- Bohatá
vegetace – vliv
dostatku vody,
akumulace živin
i semen větrem

Finsterahorn ve Švýcarsku. Na vyhřátém skalním hřbítku téměř na vrcholu je nejvyšší lokalita pryskyřníku ledovcového v Evropě

To je on: pryskyřník ledovcový

**Vliv malého modřínu na výskyt borůvčí – zachycuje horizontální
srážky - silnější promyv půd**

- Akumulace živin v kleči a omezení větru vede k výskytu vyšších bylin

9. Vegetační stupeň - Krkonoše

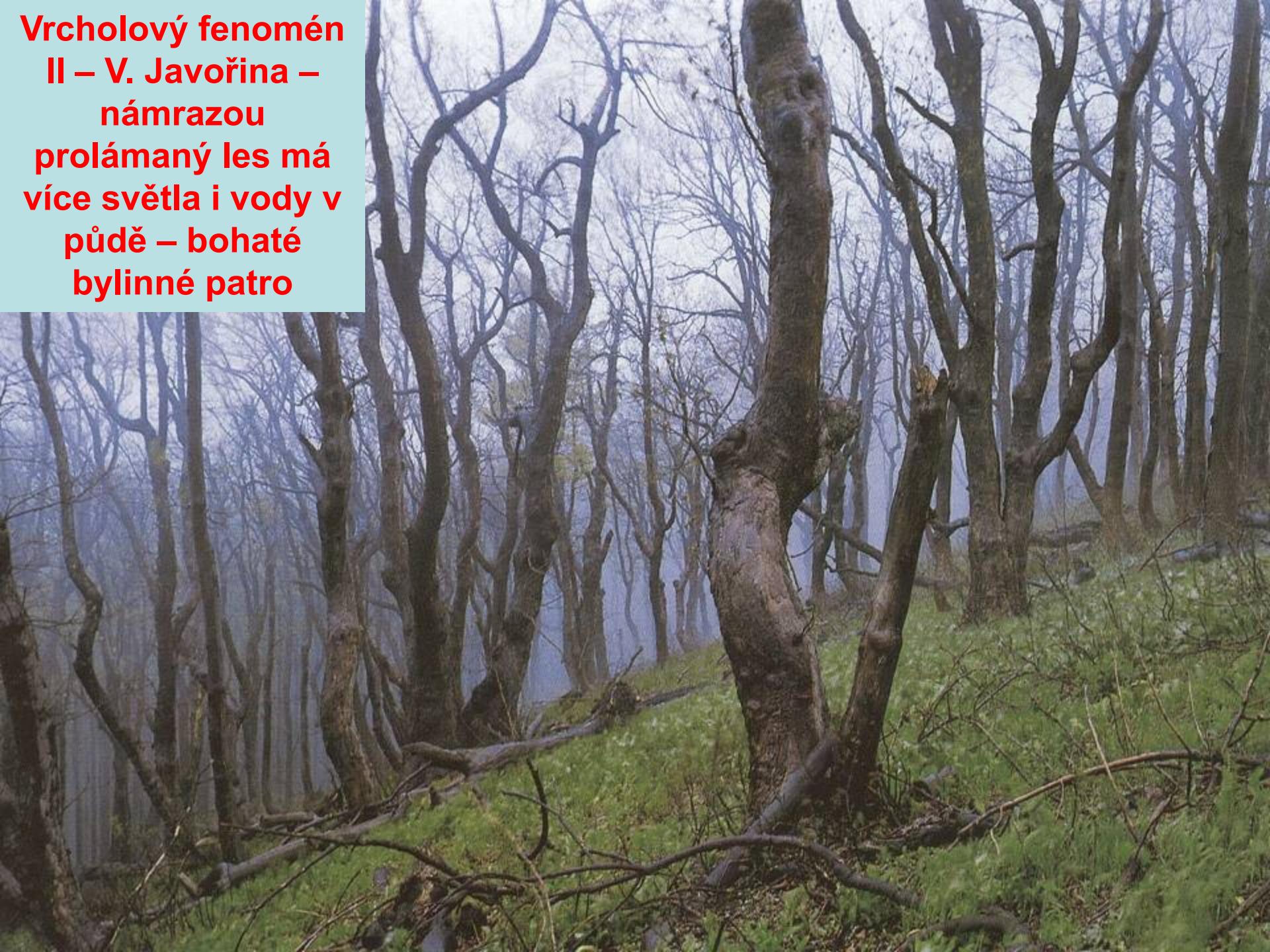
Na thufurech jako na jediném místě na Keprníku roste horská sítina trojklanná (vypadá zde jako větší tráva)

A na skalkách a balvanech roste šicha černá

**Vrcholový fenomén
II – V. Javořina –
námrazou
prolámaný les má
více světla i vody v
půdě – bohaté
bylinné patro**

Žďárské vrchy, Krátká, 720 m –poškození bříz námrazou a větrem –
náznak vrcholového fenoménu v nižších polohách

**Jeřáb –
Blatiny,
740 m**

Blatiny – vrch Teplá, 780 m – umělé mikrostanoviště – mez z vysbíraného kamení – výskyt květin i borůvčí, záleží na orientaci ke Slunci a větru

Jižní Indický oc., ostr. Amsterdam, 37° j.š. – dřeviny rostou jen v roklích kvůli extrémním větrům

Rašeliniště: 8. vegetační stupeň

Rašeliniště (vrchoviště)

Rašeliniště: 7. Vegetační stupeň

7. v.s.: Závěrečné stadium rašeliniště

Šumava – Horská Kvilda – zde je již sucho, ale organozem neúrodná a neudrží těžké stromy – jsou tedy druhy světlomilné

Rašeliniště: 6. v.s.

Chalupská slat' – Šumava. Rašeliniště uprostřed lesů a luk – zde výskyt suchopýru pochvatého i rosnatky

Rašeli- niště: 4.-5. v.s.

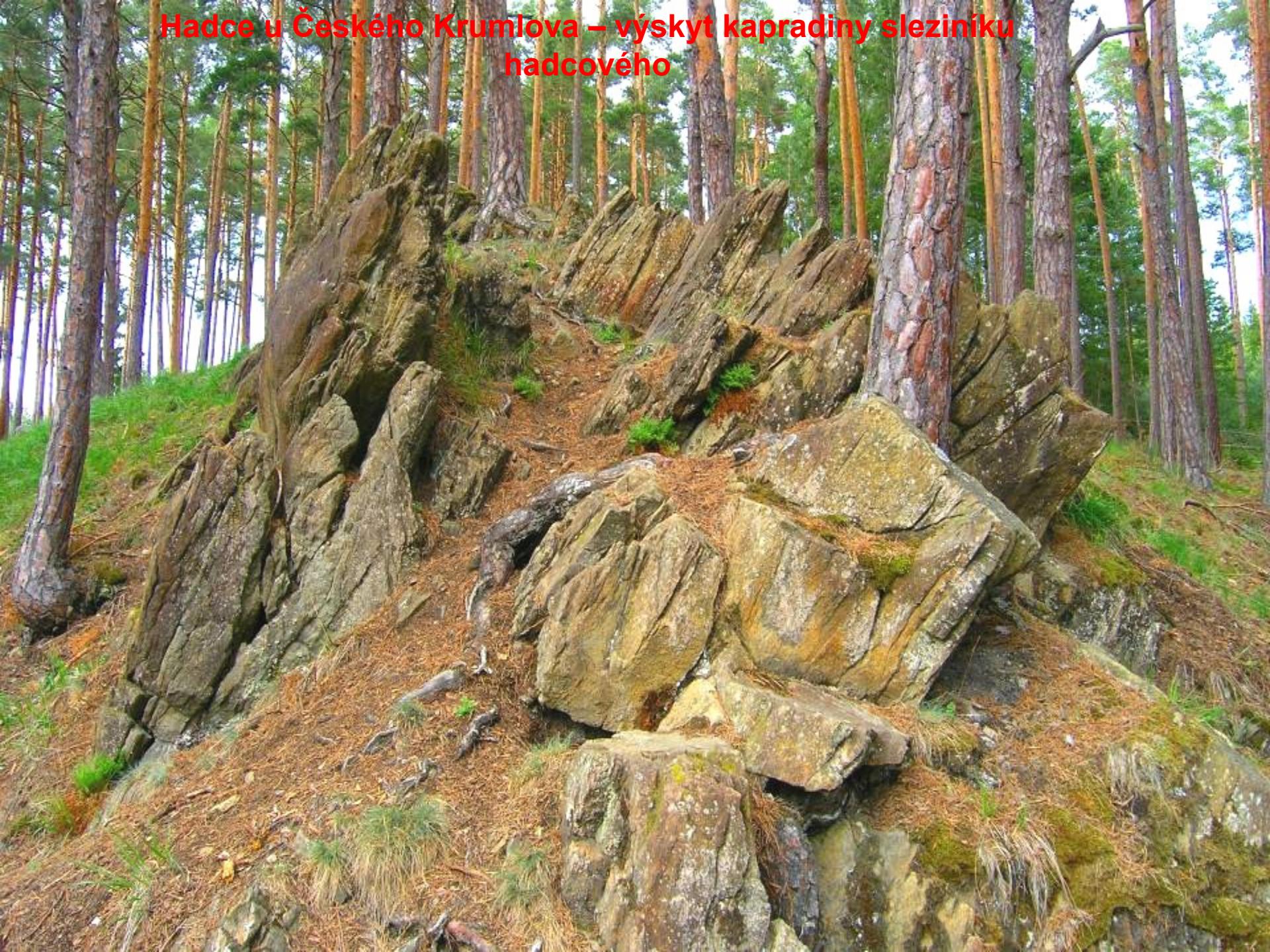
Rosnatka okrouhlolistá na rašeliníštích u Dářka

Hadce - Mohleno

**Hadce u Českého Krumlova – výskyt kapradiny sleziníku
hadcového**

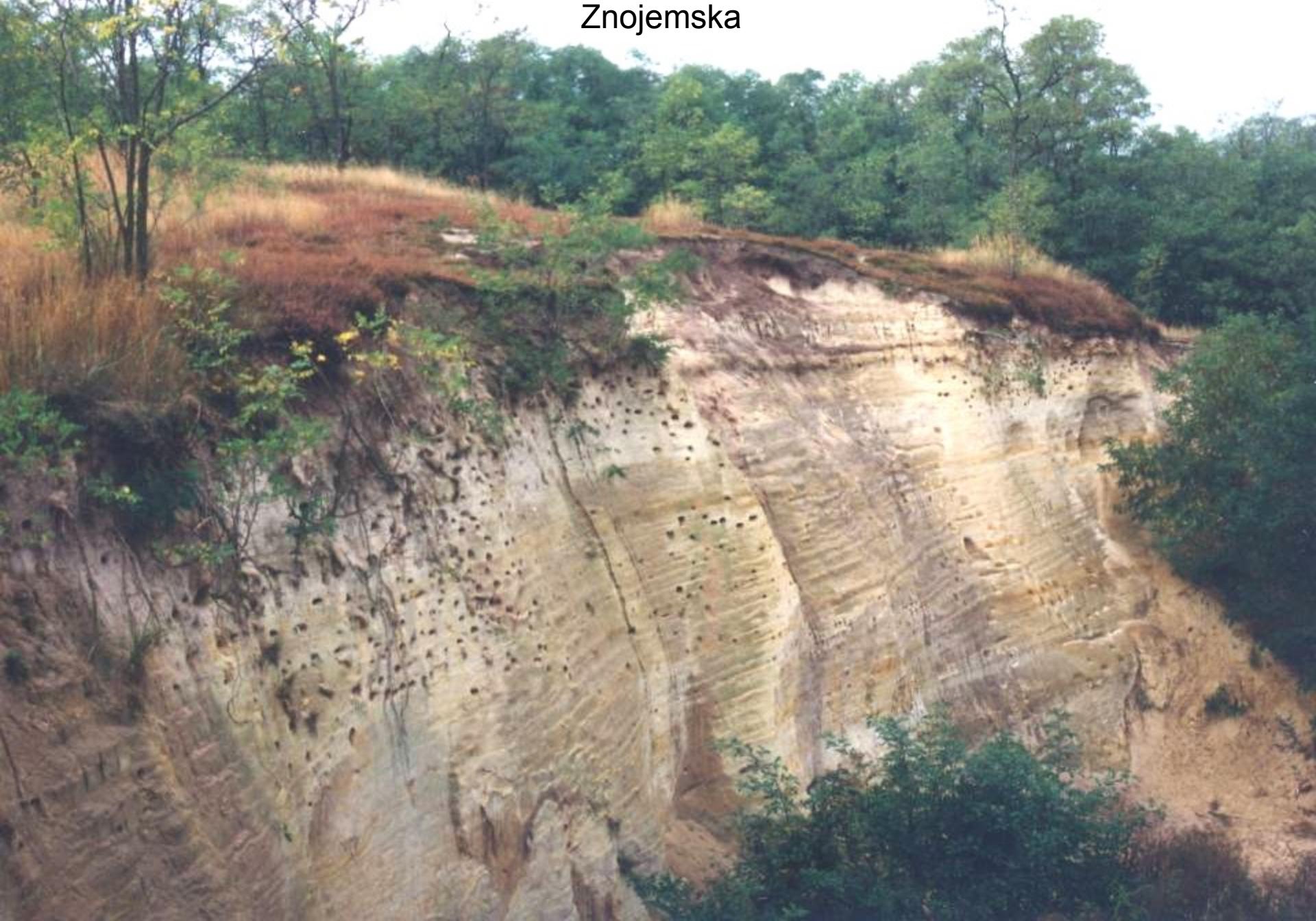
Podmrvka
hadcová –
také jen
na
hadcích

Pískovce a píska
– extrémně
kyselé – výskyt
borovic a vřesu.
Toulovcovy
maštale, Budislav

Stěna staré pískovny v Oleksovicích – jediná šance pro břehule na velké oblasti Znojemска

Vegetace pískových dun

Váté písky u Rohatce – jedinečná pískomilná teplomilná
vegetace v ČR

Trávnička

Kavyl písečný (*Stipa dasypyla*)

Vápence (Květnice u Tišnova)

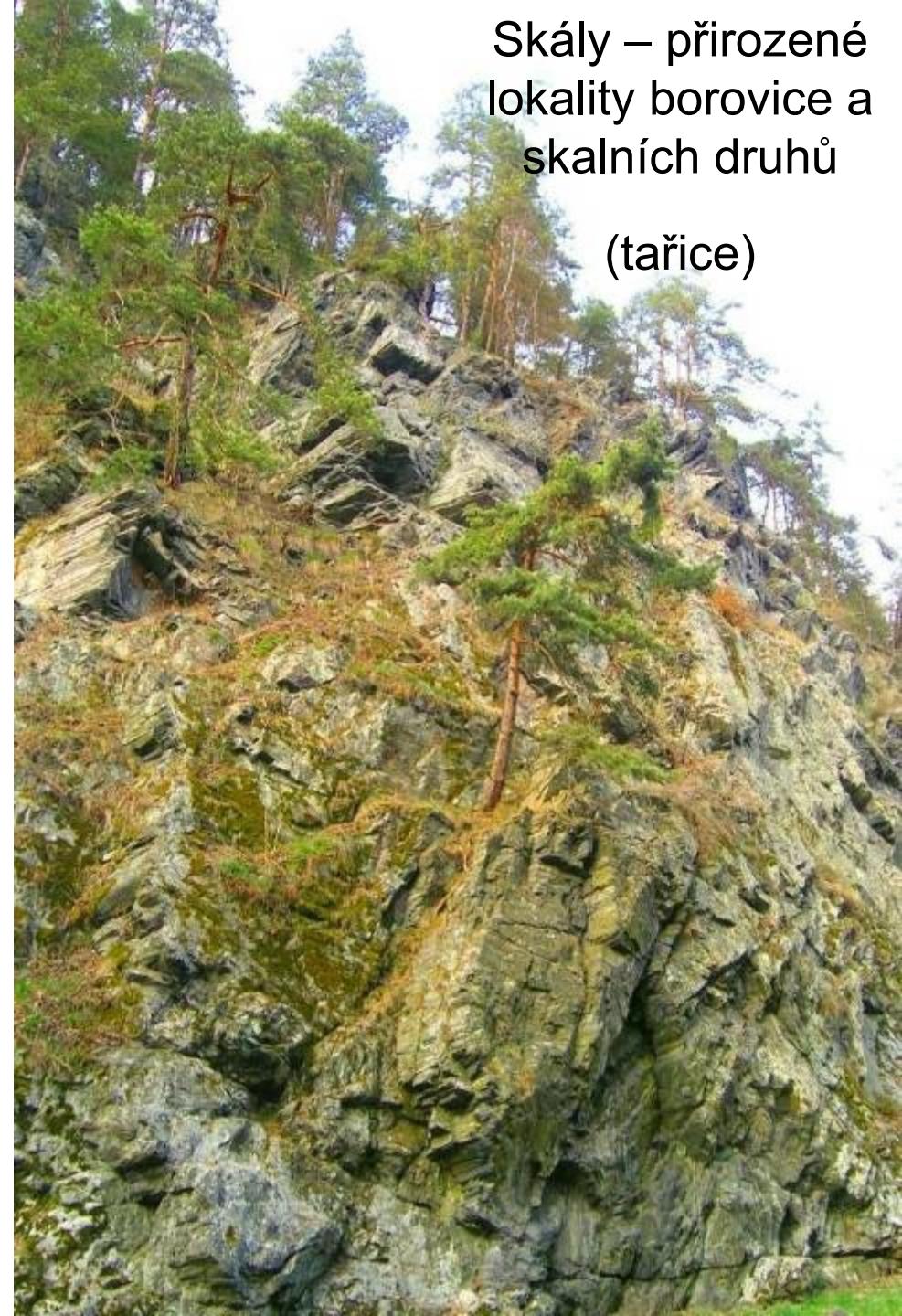
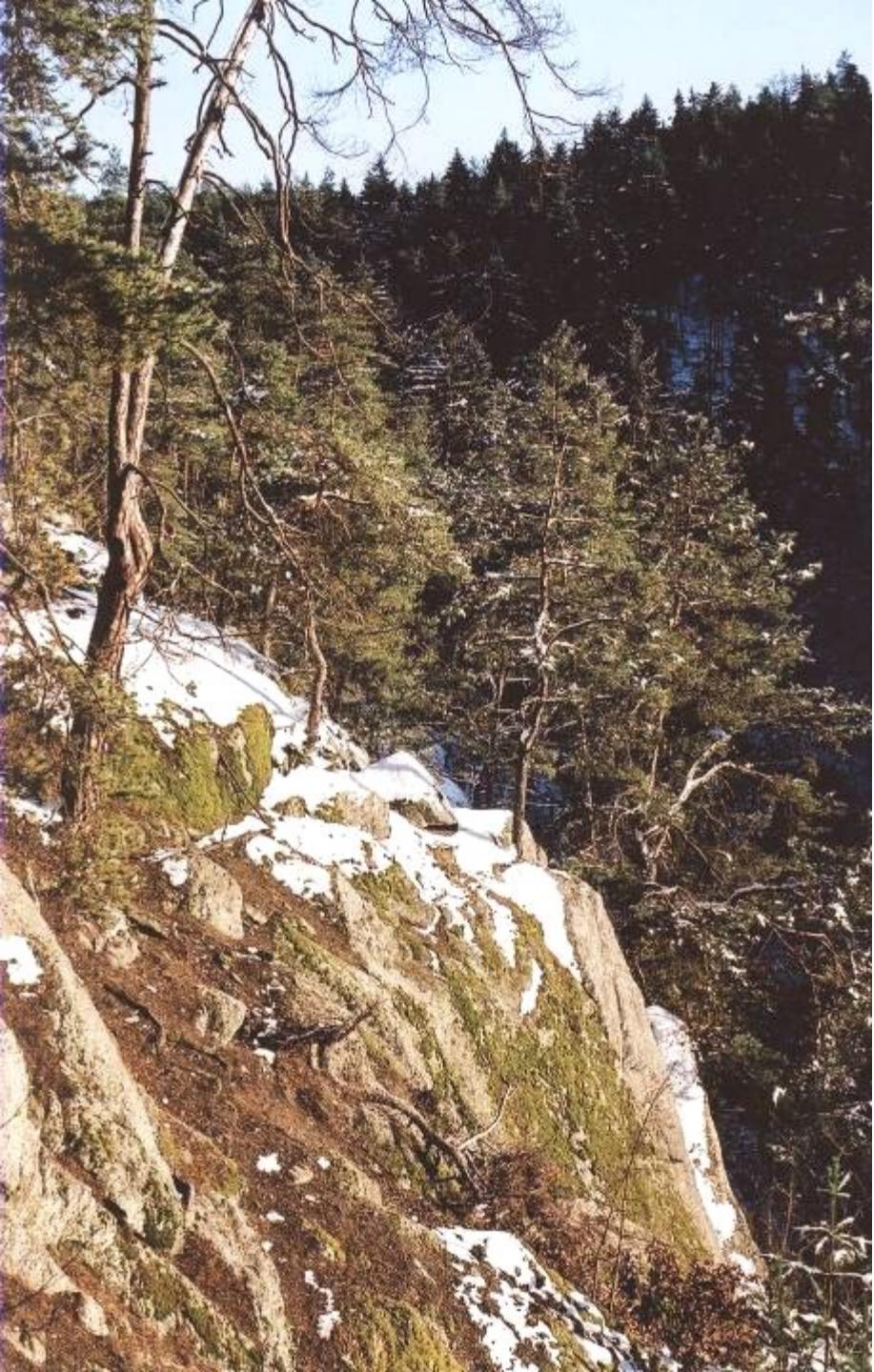

Na zříceninách hradů v oblastech kyselých hornin jsou podmínky pro vápnomilnou biotu vč. měkkýšů. Hrad Obřany

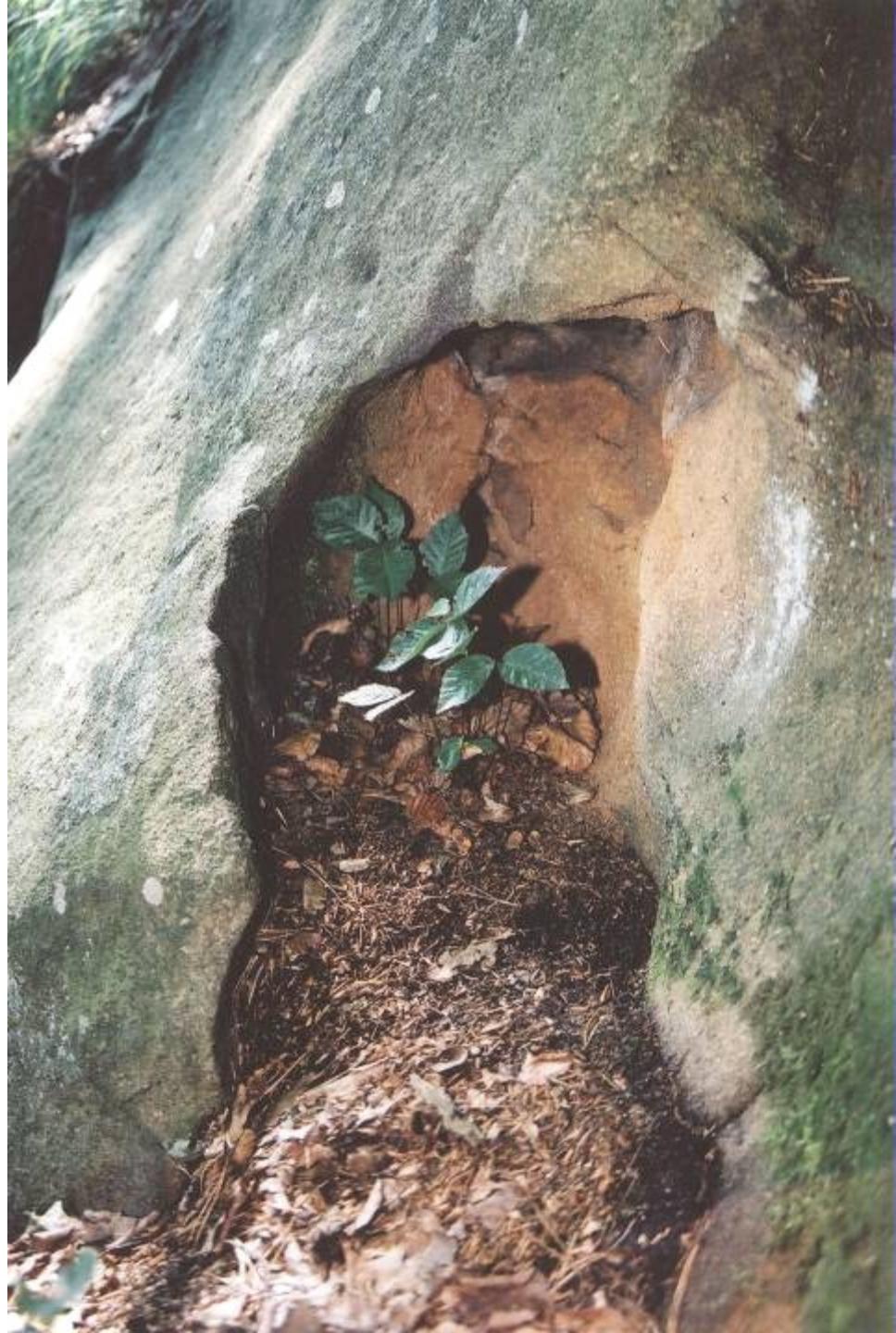
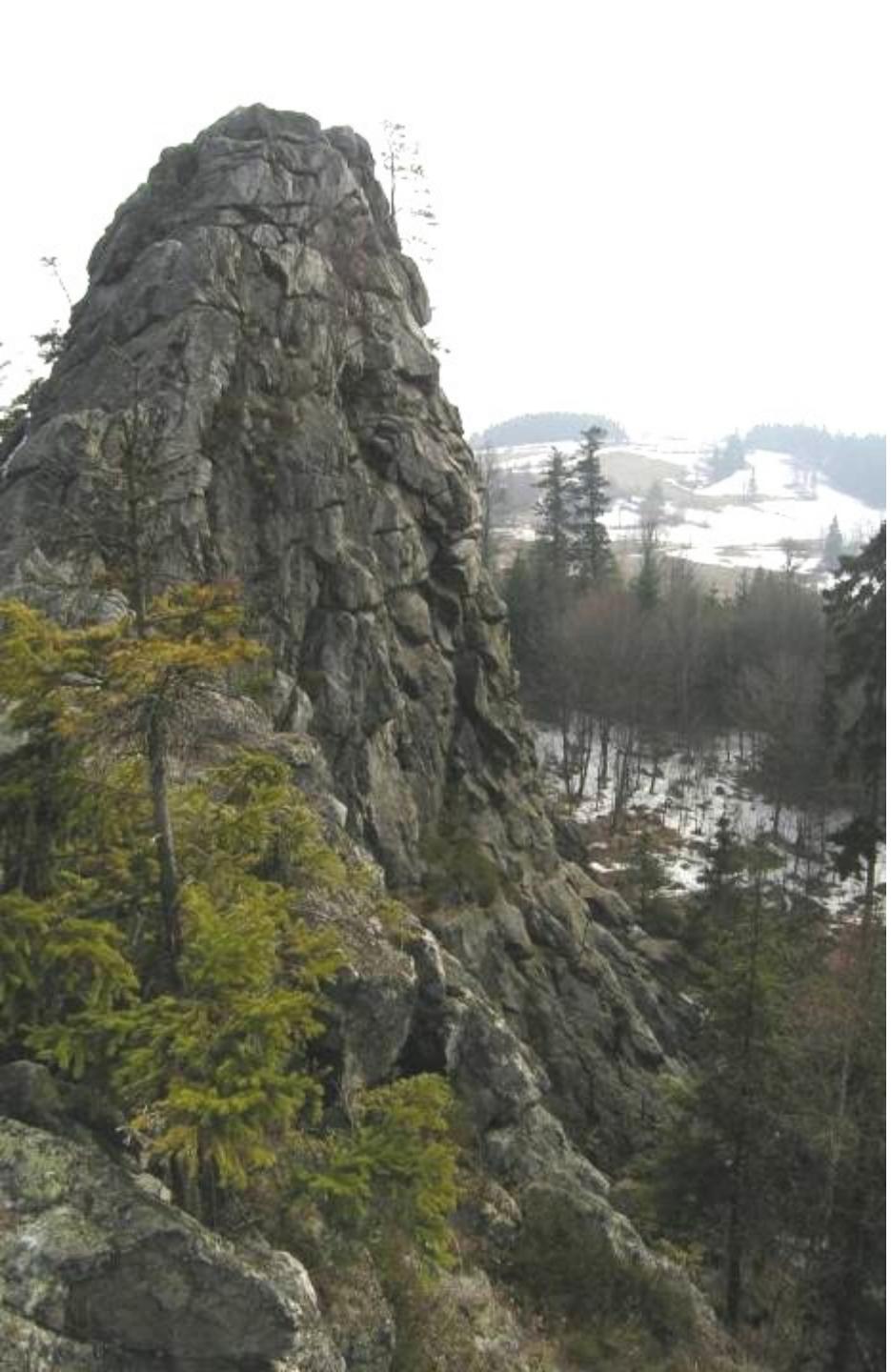

Růženin lom – vznik jezírek
se silně vápnitou vodou –
vzácné v ČR, chráněné
orchideje

Skály – přirozené
lokality borovice a
skalních druhů
(tařice)

Světlomilný jeřáb hardeský na skalách v Podyjí

- Skála poskytuje řadu kontrastních mikrostanovišť na vzdálenost několika dm.
Drátničky,
Žďárské vrchy

A photograph of a large, greyish-blue rock formation in a forest setting. The rock is covered in patches of green moss and small, white, star-shaped flowers, likely the medicinal plant mentioned in the caption. It sits on a bed of fallen brown leaves and is surrounded by green grass and other forest vegetation.

**Petrofyt tolita lékařská
na skalce v NP Podyjí**

Antro- pogenní „skály“

Mikroklimatické vlivy

K jihu orientovaný svah vede k rychlému vytáti sněhové pokrývky, takže půda je pak pod silným vlivem mikroklimatu s extrémními teplotami na rozdíl od okolí, což dokumentuje výskyt kontinentálního Inu žlutého. Šiberná u České

Na dně Macochy v extrémní teplotní inverzi roste
jako na jediném místě v ČR vysokohorská kruhatka
Mathioliho – glaciální relikt

Foto: Bjørn Thon

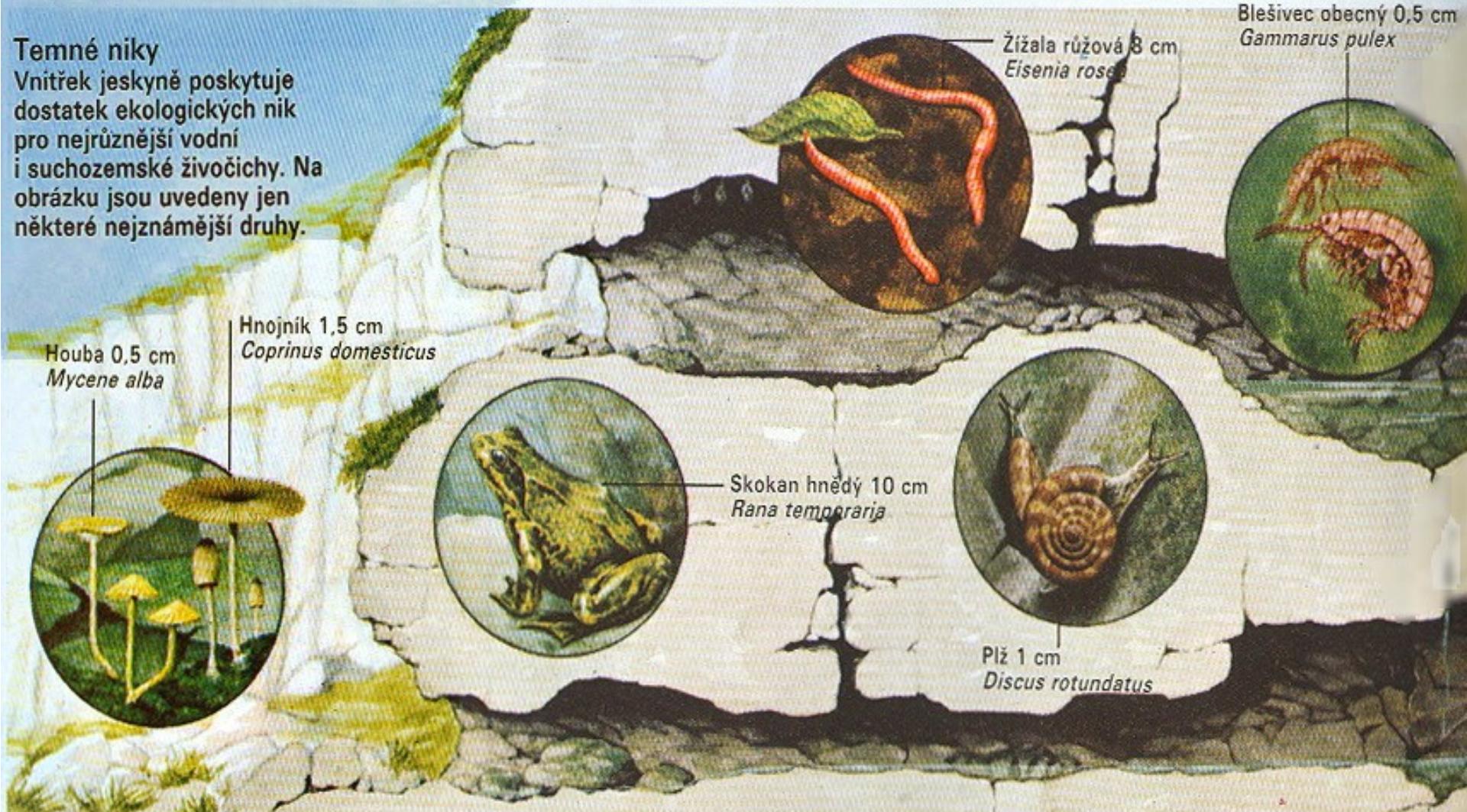
Polostinné lokality vchodu jeskyní - Štramberk

Zonace jeskyní dle světla

Temné niky

Vnitřek jeskyně poskytuje dostatek ekologických nik pro nejrůznější vodní i suchozemské živočichy. Na obrázku jsou uvedeny jen některé nejznámější druhy.

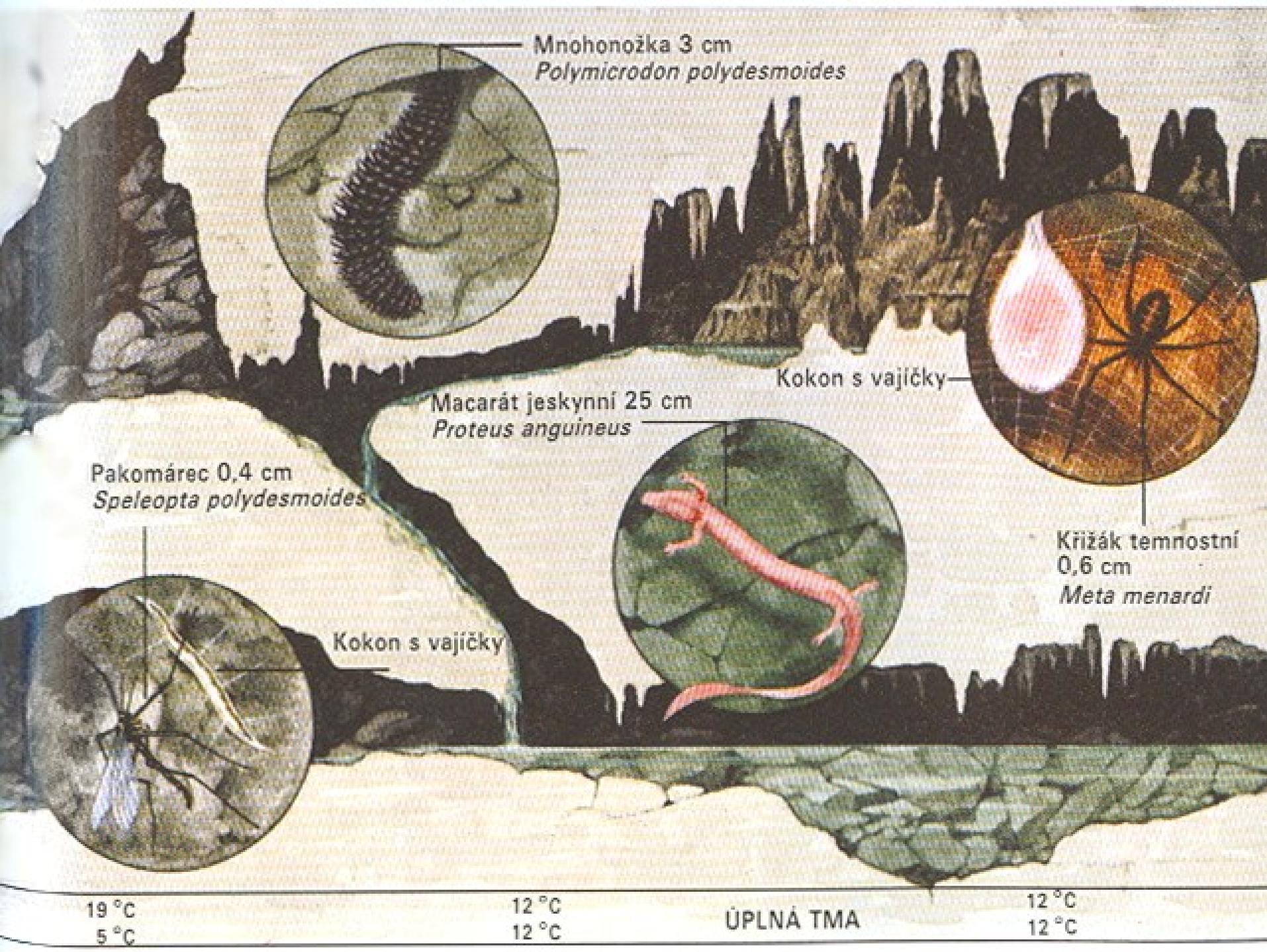
Teplota v létě 32 °C
Teplota v zimě -5 °C

SVĚTLÁ ČÁST

30 °C
-5 °C

22 °C
-1 °C

ŠEROSVÍT

Křižák temnostní

(*Meta menardi*)

Stínomilný jelení jazyk na dně
Pustého žlebu, potřebuje zároveň
vápenec

**VENTAROLY VE
SVAZÍCH rozsedajících
se vrcholů – České
Středohoří**

Podobné v okraji údolí u Letovic – na
trhlinách vystupuje v zimě teplý
vzduch

... a třeba i koncem ledna může kvést bažanka vytrvalá

Suťová pole v Českém
Středohoří – drží chladný vzduch
dlouho do léta – výskyt horských
druhů pavouků

Takto vypadá ústí ventaroly koncem května – stále s ledem.
A to prý umožnilo na Milešovce přirozený výskyt smrku

Balvaniště v pórech drží chladný vzduch, což znevýhodňuje smrk a umožňuje existenci vysokohorské kleče v poloze pod 1000 m – moréna u Plešného jezera

V Podyjí zase zde rostou
světlomilné dřeviny

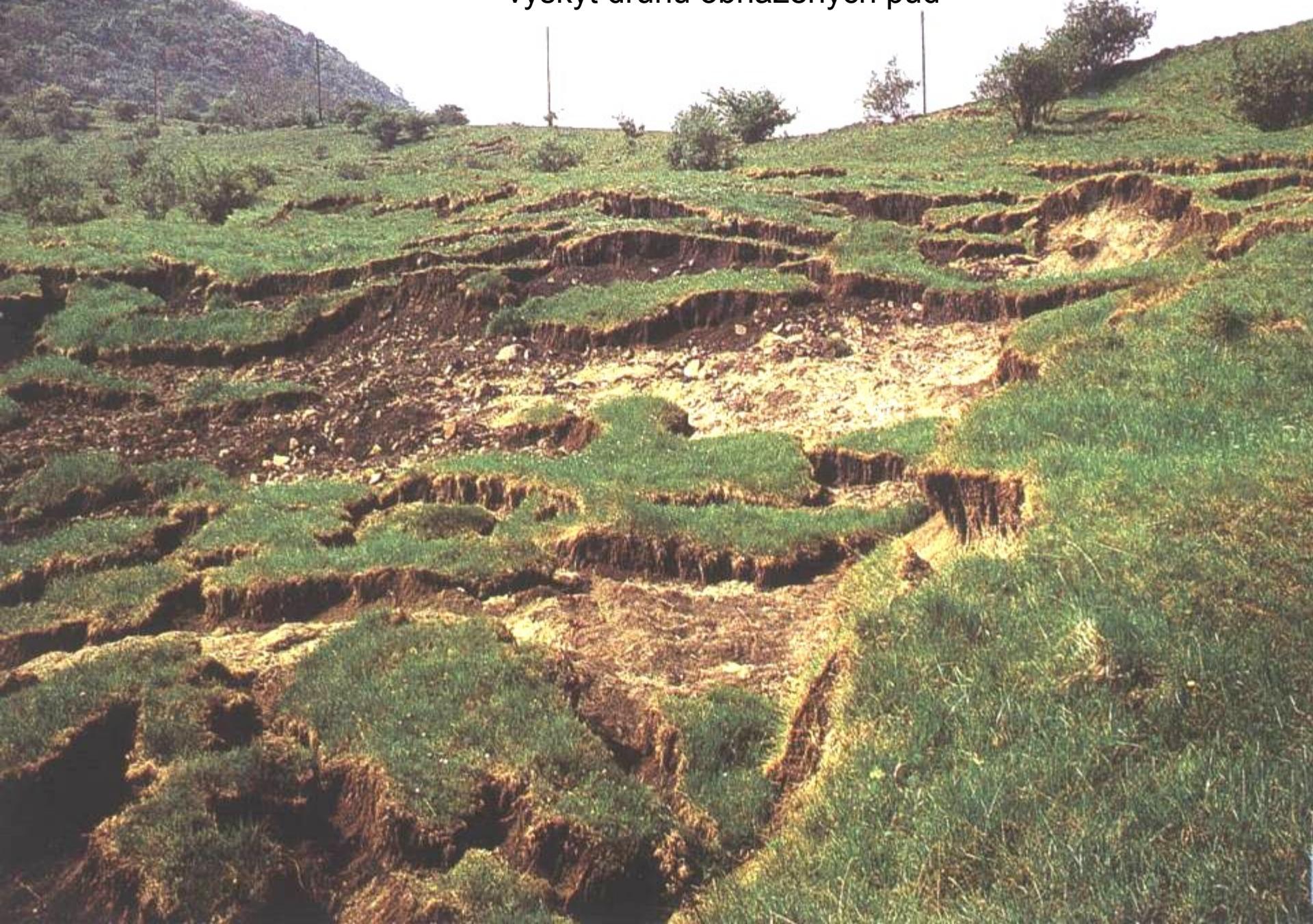

**EROZE A STRHÁVÁNÍ – akumulace listí
a tedy živin - výskyt kopřivy. NP Podyjí**

Tzv. bílé stráně na slínovcích v Česk. Středohoří –
výskyt druhů obnažených půd

Voda - Prameniště

Vývrat stromu obnažil podzemní vodu a umožnil vyrůst rašeliníku

- Jarní prameniště v Alpách – v létě lokality pro druhy vlhkých sutí.

Prameniště mají teplotu vody i v zimě nad 0, takže mohou být zelená po celý rok

Zvláštní niva na kyselých písčích – Hodonínsko – výskyt acidofytů

Prameniště na úpatí skály v pískovcovém skalním městě

Krasová vyvěračka se stálou teplotou vody – u Býčí skály

Vodní toky Haná pod Vyškovem

- Splavováním
druhů vrchovin
se v teplé nížině
objevují
netypické prvky

Štěrkové lavice toků umožňují existenci světlomilné
bioty s krátkým životním cyklem (do další povodně)
– Svatka pod Tišnovem

Morávka v Podbeskydí

Zde židovník německý
(*Myricaria germanica*) - jediná
lokalita v ČR

- Téměř jen u mrtvých ramen řeky roste na jižní Moravě bledule letní – Křivé jezero

Slaniska

– u

Nesytu

Hvězdnice slanistá a jitrocel přímořský

Slaniska u Neziderského jezera – zde dosud se slanorožcem

Ledovcové Černé jezero – jediná lokalita
vodní kapradiny šídlatky jezerní v ČR

Bioticky podmíněná mikrostanoviště – ekoton lesa, Jinačovice

S výskytem atraktivního prýšce
mnohobarvého

U Lelekovic zase s třešní křovitou

Smrk roste na rašelinných půdách u Dářka.

Kořeny se zvedá z podzemní vody, aby mohly kořeny dýchat – při tom vytvoří kolem sebe stanoviště relativně suché, kde kvete sedmikvítek

- V klimaxových smrčinách může smrk zmladit jen na narušených půdách nebo starých kmenech

**Dendrotelmy – jezírka v kmenech – lokality
miniaturních organismů**

Vlnami a
větrem omyté
kořenové
baly ostřice
poskytují
stanoviště
světlomilným
relativně
suchomilným
druhům

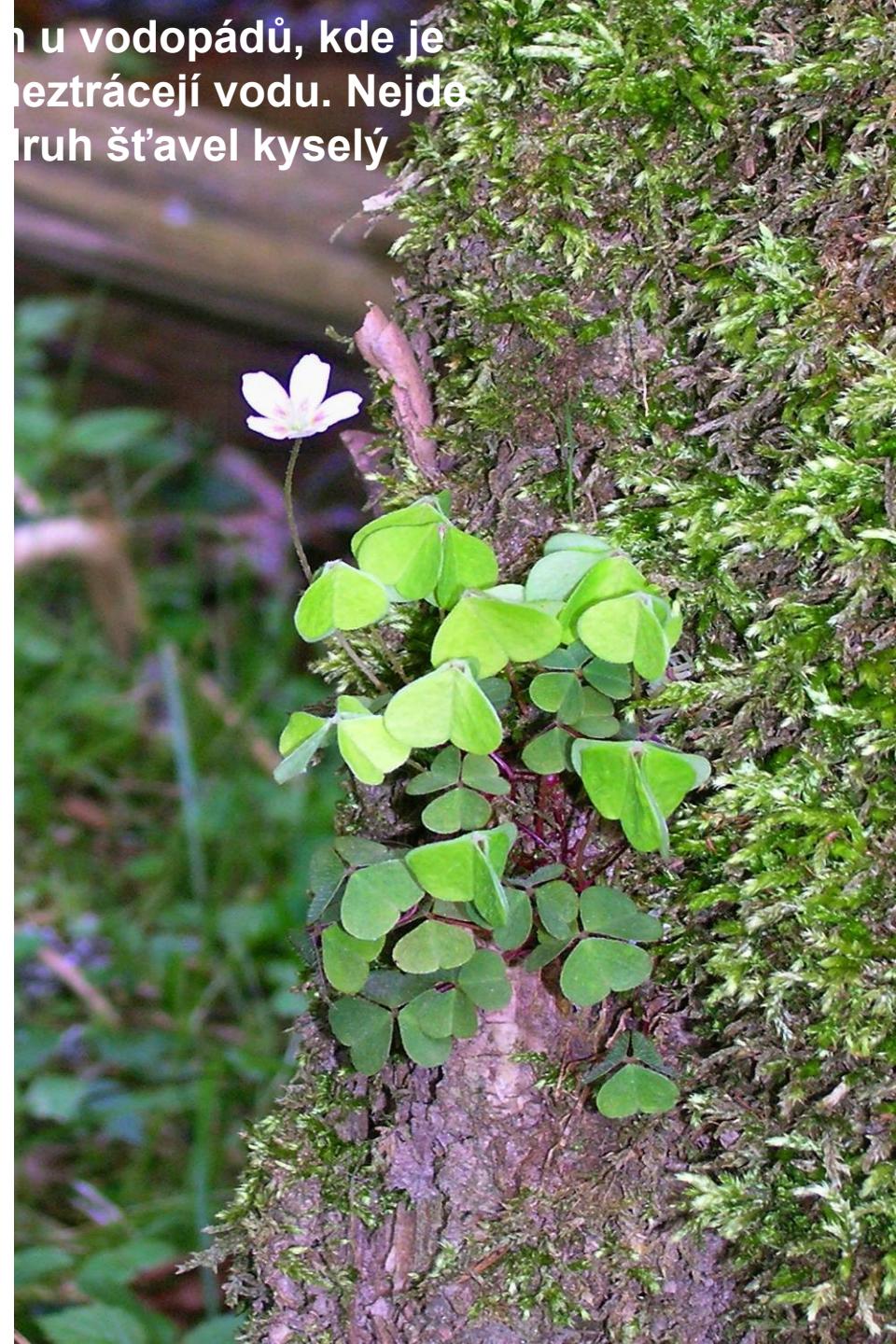
Velké Dářko

V podhorském lužním lese by mokrýš střídavolistý trpěl nedostatkem světla od vyšších bylin. Roste tedy na padlém stromu, což umožňuje nasávání vody dřevem

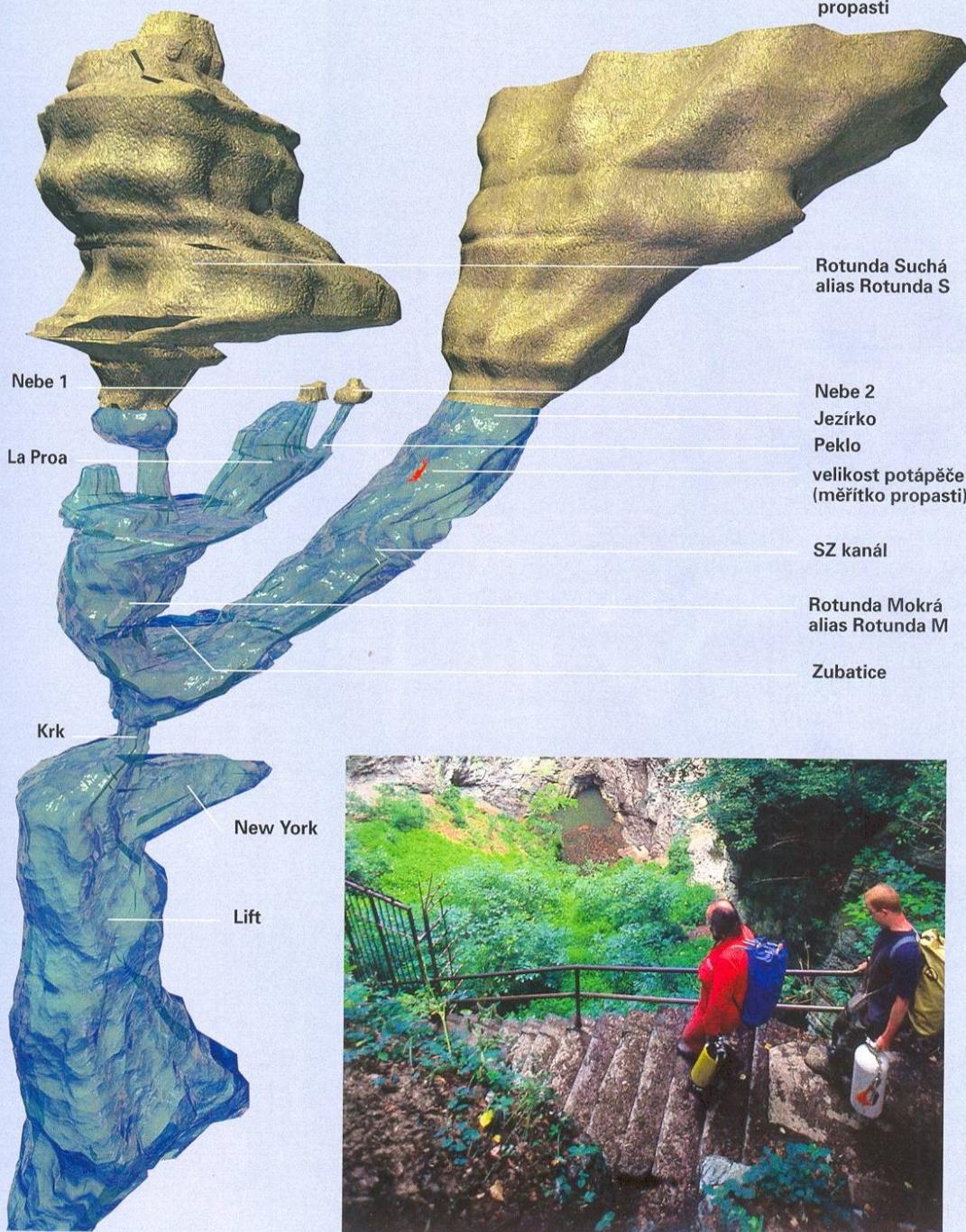
Středoevropské „epifyty“ – v lesích u vodopádů, kde je vzduch velmi vlhký., takže rostliny neztrácejí vodu. Nejde samozřejmě o epifyty, ale lesní druh šťavel kyselý

Řeka Oslava naplavila tuto kládu na stojící vrbu a na tomto útvaru našla stanoviště připlavená suchomilná teplomilná rostlina rozchodník největší. Samozřejmě jen dočasně.

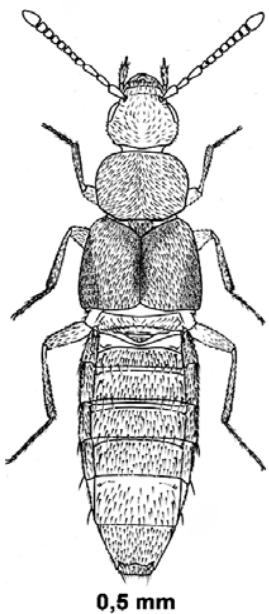

SCHÉMA HRANICKÉ PROPASTI

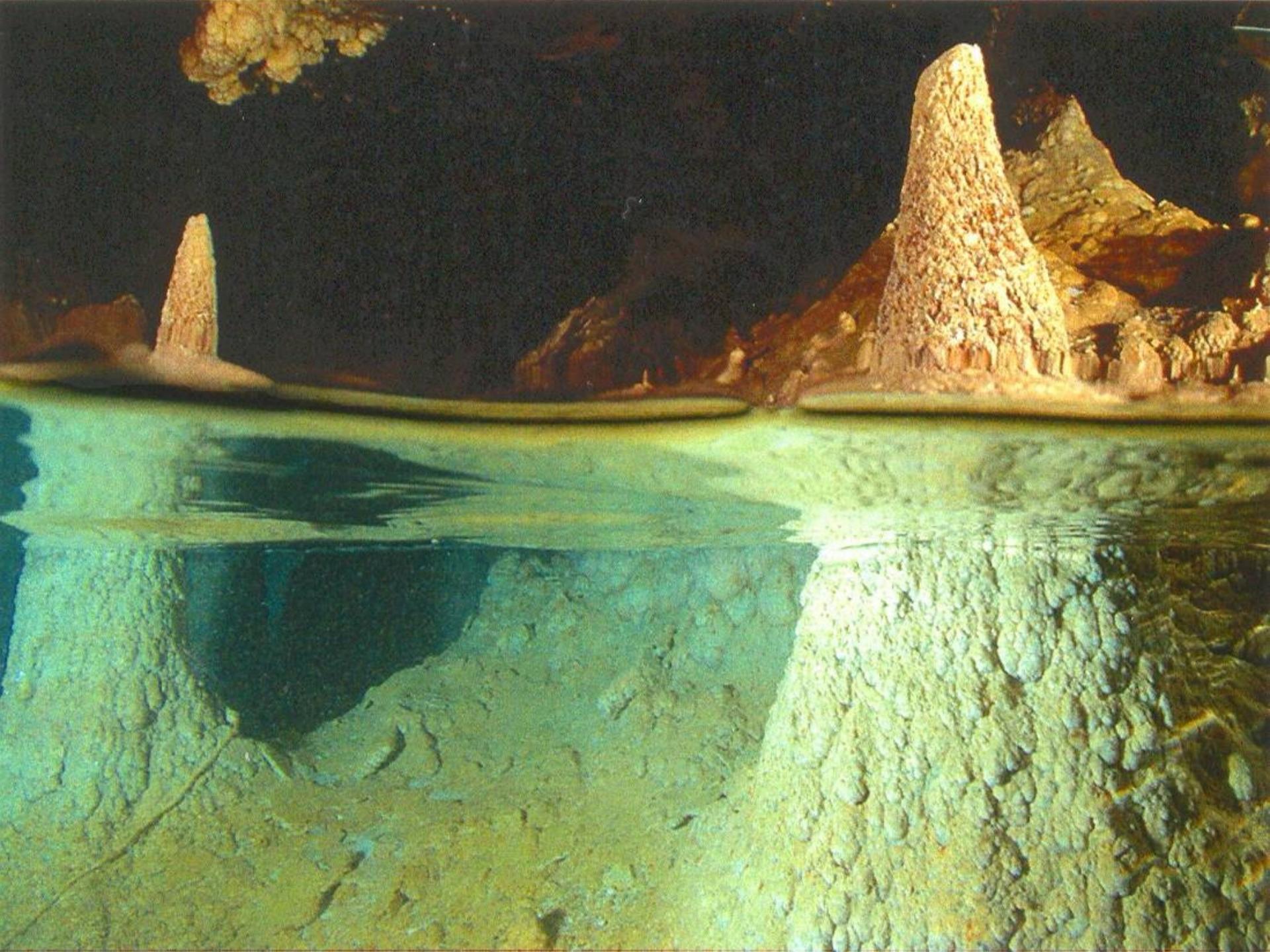
Hranická propast:
- 289,5 m
dosažená hl. jezírka
220 m, kyselka 17°C

- Netopýr velký – jediná popul. rozmnožující se v létě v jesk. na sever od Alp
- Drabčík *Atheta spelaea*
- Štírek *Chthonius heterodactylus*
- Bakteriální „Soplíky“

Exemplář drabčíka *Atheta spelaea*
z Hranické propasti
Kresba Pavel Krásenský

Nitrofilní vegetace na stávaništi stád muflonů, kteří přispěli také ke vzniku světliny

Spárkatá zvěř ráda zalehává na terénních hranách a vrcholech, kde také intenzivně „nitrifikuje“. Kamzík na Schneebergu jižně od Vídně

To je ono ... !

Podobně dopadají jelení říjiště u horní hranice lesa. Keprník

No a na závěr: Někdy zvláštní biotická stanoviště vytváří i člověk. Ve skanzenu v Rožnově p.R. pěstují obilí archaickým způsobem, aby v poli mohly růst i nyní vymizelé plevely, např. koukol.